

de ikke gjort, og jeg maa derfor forudsætte, at det lønner sig for dem. Men hvorfor saa gaa den stik modsatte Vej? Lad os lære af de andre, hvor vi kunne, for at gavne Befolkningen og samtidig faa nogle flere Penge i Banernes Kasse.

Den højtærede Minister vilde ogsaa gaa med til Nedsættelse af en Kommission; men han mente, at den af os foreslaaede var for talrig. Jeg tror, at hvis vi skulde have det Stykke Arbejde udført, som der her er Tale om, saadan som vi have tænkt os det, er det ikke for meget at faa 15 Mand ind i den Kommission. Der skulde gerne være saa mange, at de repræsentere omtrent al den Spørgeevne, som der kan være Tale om at faa Brug for. Undersøgelsesevnen er jo her det vigtigste, det andet kommer af sig selv. Saa sagde den højtærede Minister, at Kommissionen skulde sammensættes sagligt. Jeg ved ikke, hvad Ministeren mener med dette Ord „saglig“ i den Forstand. Vi have fra vor Side stillet vort Forslag saaledes, at vi mente, at Kommissionen rummede den højeste Grad af Saglighed, som fandtes paa dette Omraade. Der er hverken taget politiske eller andre Hensyn, kun rent saglige. Vi tro, at den af os foreslaaede Kommission vil være i Stand til at undersøge det, der skal undersøges, paa en fuldt ud saglig Maade. Den højtærede Minister sagde, at den ikke maatte være sammensat af for meget modstaaende Interesser. Jeg ved ikke, om der kan være Tale om modstaaende Interesser, saaledes som vi have foreslaaet Kommissionen sammensat. Men selv om saa var, ser jeg ingen Ulykke deri. Gennem den Forhandling, som de Herrer i den Kommission ville komme til at føre med hinanden, ville de modstaaende Interesser nok blive bilagte paa en saadan Maade, at det kan blive til Gavn for det hele og store. Saa siger den højtærede Minister, at Rigsdagen formentlig ogsaa burde være repræsenteret. Jeg skal ikke have saa forfærdelig meget imod det; men det kan den jo ogsaa blive, idet vi have foreslaaet, at Ministeren skal vælge nogle af Kommissionens Medlemmer, og det staar ham da frit for at vælge Rigsdagsmænd. For øvrigt tror jeg ikke, at der i Rigsdagen sidder nogen overordentlig særlig sagkyndig ud over en ganske enkelt, og denne enkelte er der jo ikke noget i Vejen for, at Ministeren kan vælge. De paagældende Organisationer kunne jo ogsaa vælge Rigsdagsmænd. Men nu kommer jeg til Hovedpunktet i Øjeblikket, og det er, at den højtærede Minister stillede

sig i al Almindelighed velvillig til Tanken om en saadan Kommissions Nedsættelse og udtalte Haabet om, at vi maaske ved fortsatte Forhandlinger mellem anden og tredje Behandling kunde komme til et Resultat i denne Sag. Jeg takker Ministeren for de Ord og benytter dem til at motivere det Skridt, jeg herved vil gøre, idet jeg tager Ændringsforslag under Nr. 14 tilbage.

Anden Viceformand: Ændringsforslag under Nr. 14 er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

J. Andersen: Jeg skal saa vende mig til den ærede Ordfører for Flertallet, der begyndte med en Udredning af et Forhold, som han enten ikke vidste Besked om, eller ogsaa sagde han noget andet end det, han vidste. Det var det Forhold, som han nævnede om, hvilken Del Hr. C. C. Clausen skulde have haft i vor Betænkning. Jeg beklager, at en Ordfører for Flertallet vil føre en saadan Tale som den, det ærede Medlem førte her. (Slengerik: Ja, det ere vi jo vant til). Ja, det kan godt være, men jeg vilde ikke have gjort det i hans Sted. At Hr. C. C. Clausen har renskrevet denne Betænkning for os, det maa alle vide, vi have ikke forsøgt at gøre nogen Hemmelighed deraf. Vi gøre heller ikke nogen Hemmelighed af, at vi have adskillige af vore Oplysninger fra C. C. Clausen, men det samme gælder jo den ærede Ordfører. Han har ogsaa Oplysninger fra C. C. Clausen, som han har brugt. Naar det er godt for ham, synes jeg ikke, det kan være en Forbrydelse for os.

Jeg skal med Hensyn til Spørgsmaalet om Vurdering af Statsbanerne, som den ærede Ordfører for Flertallet var inde paa, gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem vilde gøre mig opmærksom paa, at der var foretaget en Vurdering for nogle Aar siden. Ja, det vidste jeg saa udmærket godt. Jeg vidste ogsaa, hvorledes den var foretaget. Men for det første er den jo dog af nogen Alder nu, og for det andet er det dog en Kendsgerning, at Jernbanerne nu staa bogførte til en Værdi, der er saa svimlende høj i Forhold til, hvad det koster at bygge Jernbaner, at den ikke kan være rigtig, og saa længe dette Forhold er til Stede, har man ikke Ret til at sige, at vore Jernbaner give en alt for lille Forrentning, eller i det hele taget foretage Beregning af Renten paa den Maade, det sker. Det, der skal